

РЕШЕНИЕ

№ 29462

гр. София, 23.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1474** по описа за **2026** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на „Билла България“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от В. С. и В. В., в качеството им на управители, чрез юрисконсулт С. К. срещу Решение № 4336 от 30.11.2025 г. по анд. № 4908/2025 г. по описа на СРС, НО, 105 с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 800883-F786830/06.12.2024 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което на касатора на основание чл. 278б, ал. 3 ДОПК, на „Билла България“ ЕООД е наложено наказание „имуществена санкция“, в размер на 34 643 лева, за неизпълнено задължение по чл. 127и, ал. 1 ДОПК.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно и неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Инвокирани са доводи, че в АУАН и НП липсват ясно описание на нарушението, както и на обстоятелствата при които е извършено. Твърди се, че е неправилно посочена датата и мястото на извършеното нарушение, както и че са налице предпоставките за приложение на института на маловажност на нарушението. Искането до съда е за отмяна на обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът, не се представлява.

Ответникът, не изпраща представител. По делото е постъпило писмено становище от юрк. П. на 24.06.2026 г., в което е посочено, че оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а при условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатското възнаграждение.

Заклучение за неоснователност и недоказаност на жалбата дава представителят на Софийска градска прокуратура.

Административен съд София-град, XXVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

За да постанови решението си районния съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя. СРС е приел, че на 08.09.2024 г. в 05.38 ч. е била извършена проверка на фискален контролен пункт ГКПП К. от органи по приходите на транспортно средство марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] и на ремърке с водач Г. Н., за което бил съставен протокол и е установено, че превозвал стока, включена в списъка на стоки с висок фискален риск при ВОП – „№ 02031955 г.“ - меса от животни от рода на свинете; Пресни или охладени: От домашни свине; Обезкостени“ - 10064.20 кг на стойност 86 609,00 лв., които попадат в посочения код.

На 09.09.2024 г. била извършена проверка на адреса на разтоварване на стоката в [населено място], [населено място] в склад на Б.. Установено било, че транспортното средство превозва стоки с висок фискален риск /СВФР/, движението на превода започнало в Испания за България, но не е представен Уникален номер на превоз /УНП/, който по време, да е издаден преди часа на влизане на транспортното средство на територията на Република България. Установено е, че не е подаван УНП, за което превозваната стока отговаря по вид и количество по фактура. Резултатите от проверката са обективирани в протокол. За констатираното нарушение е съставен АУАН, в който нарушението било квалифицирано по чл. 127и ал.1 от ДОПК. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителя. Обсъдени са и останалите събрани писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. СРС подробно е обсъдил показанията на свидетелите и се е мотивирал защо ги е кредитирал. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на

установените факти, нито в направените правни изводи.

Съгласно разпоредбата на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането и на мястото на получаване/разтоварване.

От събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства безспорно се установява, че касаторът не е изпълнил задължението си по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК да декларира предварително данни за превоз на стоки в висок фискален риск от друга държава-членка на ЕС до територията на страната, преди транспортното средство да навлезе на територията на Република България.

Настоящият съдебен състав намира за обоснован извода относно приложението на санкционната норма.

Съгласно чл. 278б, ал. 3 от ДОПК, лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 - 5 ДОПК, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв. В случая размерът на санкцията е определен в размер на 34 643 лв. т. е. 40 % от данъчната основа на стоката - 86 609 лв.

Неоснователно е твърдението на касатора, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в липса на фактическо описание на нарушението. В АУАН и в НП се съдържа подробно описание на всички факти и обстоятелства от значение за преценка дали е осъществен фактическият състав на процесното нарушение, съобразно изискванията на чл. 42, т. 4 от ЗАНН. Посочени са датата и часът на проверката, мястото на извършването ѝ - на фискален контролен пункт ГКПП К., органите, които са я извършили, както и последващия контрол на мястото на разтоварване на стоката в [населено място]. Индивидуализирани са видът на стоката и включването ѝ в приложението към заповедта на министъра на финансите за определяне на списъка на стоки с висок фискален риск, както и данни относно количеството и стойността ѝ, изпращачът - испанско дружество и получателят - касаторът по делото. В конкретния случай се установява, че се касае за движение на стоки от друга държава - членка на ЕС до територията на страната. Така изложените обстоятелства са относими към състава на посочената като нарушена разпоредба и съдържат данни за съставомерните факти и обстоятелства. Посочени са както нарушената, така и санкционната норма, като е налице съответствие между описанието на нарушението в АУАН и НП, включително по отношение съставомерността му спрямо сочената като нарушена разпоредба.

С нормата на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК и чл. 8, ал. 1 от Наредба Н-5 са въведени задължения при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително да декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и да потвърди получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането и на мястото на получаване/разтоварване. Това задължение обуславя качеството на касатора като задължено лице, респективно и отговорността му за допуснатото нарушение.

В НП е посочена относимата санкционна норма - 278б, ал. 3 от ДОПК, с което са изпълнени както изискванията за съдържание на НП, така и за правилното приложение на закона, в съответствие с принципа на законоустановеност на нарушението и наказанието.

В нормата на чл. 278б от ДОПК, е предвидено, че „Лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 - 5, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв.". Санкцията е обусловена от стойността на предмета на нарушението, като няма основание да се приеме непропорционалност в конкретния случай. Не са налице и предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Стойността на недекларираната стока не е незначителна, а нарушението е съществено, доколкото целта на осъществявания контрол предотвратяване на данъчни измами и избягване на данъчно облагане.

На основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 143, ал. 3 от АПК касаторът следва да бъде осъден да заплати в полза на АНО - разноси в размер на юрисконсултско възнаграждение определено по реда на чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ /НЗПП/. Дължимото юрисконсултско възнаграждение следва да бъде равно на минимума посочен в чл. 27е от НЗПП - 66,47 евро.

По посочените съображения, касационният съд намира, че обжалваното решение на Софийски районен съд като правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен Съд С. - град, XXVIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4336 от 30.11.2025 г. по анд. № 4908/2025 г. по описа на СРС, НО, 105 с-в.

ОСЪЖДА Б. България“ ЕООД,[ЕИК] да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро.

Решението е окончателно.